

PAWILON POLSKI W WENECJI

Kwiat paproci

projekt artystyczny złożony przez: Paulinę Ortenburger,
Adama Rokowskiego i Łucję Zenter

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 60. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2024 r.

Aplikacja Biennale Wenecja 2024

1. **Tytuł:** Kwiat paproci
2. **Ogólna koncepcja przedstawienia i motyw przewodni:** roślinność i struktura ziem w Polsce. Warstwy jako metafora. Promocja rodzimej przyrody, wartości edukacyjne i promowanie ekologii. Multisensoryczność wystawy, aktywne uczestnictwo odbiorców wystawy. Uczestnik wędruje poprzez wystawę „kładką”, „mostkiem”. Obrazy zaprezentowane są nisko, w półmroku – uczestnik szuka Kwiatu Paproci. Obrazy są również hiperrealistyczne, zamieniają się w elementy roślinne wystawy, runo leśne. Dalej następuje synteza malarska. Odchodzenie od realizmu. Obrazy są malowane również bielą, co umożliwi podświetlenie ich ultrafioletem czy wręcz świecenie.
3. **Założenia główne:** Odbiorca przechodzi kładką poprzez faktury naturalne i schowane między nimi prace malarskie, odkrywa niejako kreowany świat malarski. Szuka prac, jak kwiatu paproci. Wystawa jest swoistą podróżą uczestnika od naturalnych materiałów i elementów przyrodniczych w głąb kreacji artystycznej, przetworzeń malarskich oraz rysunkowych.
4. **Uzasadnienie:** Sztuka jako medium pozwalająca artyście pokazać a odbiorcy zobaczyć codzienne, zwykłe obiekty i procesy jako niezwykle, odświeżone, wyjątkowe, legendarne. Celebrowanie rzeczy przeoczanych i cudów, które nas otaczają, które niejako "depczemy" lub zupełnie ich nie zauważamy. Rolą artysty tu jest rola tłumacza, czyta on i interpretuje świat realny aby zatrzymać go i ukazać odbiorcy. Czasami w realnej formie, czasami w syntezie malarskiej a czasem w nowej aranżacji lub niebanalnym rozwinięciu. Przetwarzanie rzeczywistości przez pryzmat naszej wrażliwości, wiedzy, tradycji i kultury. Legenda, która wywodzi się z natury i do natury wraca - kwiat paproci.

ELEMENTY WYSTAWY:

multisensoryczność, uczestnictwo, faktury i tekstury naturalne oraz te malowane/rysowane.

W całej sali jest dość ciemno, panuje półmrok, zasłonięte okna, przestrzeń ścian pozaciągana ciemnym aksamitem. Cała część wizualna wystawy zaaranżowana jest przy podłodze. Bezpieczną przestrzenią jest klucząca po będącej w półmroku sali drewniana kładka. Na podłodze rozłożone surowe płótno, na nim, blisko kładki znajdują się zakomponowane elementy poszycia lasu (mech, igliwie, szyszki, żwiry, ziemia i piach, listki, kora, pieńki, rośliny i grzyby. Z głośników dobywają się dźwięki lasu, słuchać szum wody. Oświetlone akwaria z wodną roślinnością wyłaniające się w półmroku jak niezwykle, trochę mistyczne, organiczne oazy, jeziora. Na odsłoniętych częściach płótna zaaranżowane przejścia malarskie pomiędzy światem realnym a jego interpretacją malarską. Niezwykle istotne jest oświetlenie podkreślające wyrastające jakby z runa obrazy i rysunki. Zacierają się granice, między światem przyrody a przetworzenia malarskiego i rysunkowego. Cała wystawa ma charakter multisensoryczny. Zaaranżowany jest także zapach lasu (olejki eteryczne, nawilżacz powietrza).

Obrazy wyrastają tuż przy ziemi, jak rośliny w lesie, współgrają z wszechobecnymi fakturami. Dodatkowa przyjemność w odkrywaniu ich/znajdowaniu.

Venice Biennale 2024 application

1. title: fern flower

2. general concept of representation and theme: vegetation and structure of lands in Poland. Layers as a metaphor. Promotion of native nature, educational values and promotion of ecology. Multisensory nature of the exhibition, active participation of the exhibition audience. The participant wanders through the exhibition by "footbridge", "bridge". The paintings are presented low, in semi-darkness - the participant looks for the Fern Flower. The paintings are also hyperrealistic, turning into plant elements of the exhibition, undergrowth. Further there is a synthesis of painting. A departure from realism. The paintings are also painted in white, which will allow them to be illuminated by ultraviolet light or even glow.

3 Main assumptions: The viewer walks a footbridge through the natural textures and the paintings hidden between them, discovering, so to speak, the created painting world. He looks for the works, like a fern flower. The exhibition is a kind of journey of the participant from natural materials and natural elements into the depths of artistic creation, painting and drawing transformations.

4 Justification: Art as a medium that allows the artist to show and the viewer to see everyday, ordinary objects and processes as extraordinary, festive, unique, legendary. Celebrating overlooked things and wonders that surround us, which we somehow "trample over" or do not notice them at all. The role of the artist here is that of an interpreter, he reads and interprets the real world in order to stop it and show it to the viewer. Sometimes in real form, sometimes in a painterly synthesis and sometimes in a new arrangement or original development. Processing reality through the prism of our sensitivity, knowledge, tradition and culture. A legend that originates from nature and returns to nature - the fern flower.

ELEMENTS OF THE EXHIBITION:

multisensory, participation, natural textures and textures and those painted/drawn.

The whole room is quite dark, there is twilight, the windows are covered, the wall space is outstretched with dark velvet. The entire visual part of the exhibition is arranged near the floor. The safe space is a wooden footbridge wrenching through the hall, which is in semi-darkness. On the floor spreads a raw canvas, on it, close to the footbridge are composed elements of forest cover (moss, needles, cones, gravel, earth and sand, leaves, bark, stumps, plants and mushrooms. The sounds of the forest come from the speakers, listen to the sound of water. Illuminated aquariums with aquatic vegetation emerging in the twilight like unusual, somewhat mystical, organic oases, lakes. On the exposed parts of the canvas arranged painterly transitions between the real world and its painterly interpretation. Extremely important is the lighting that emphasizes the paintings and drawings growing as if from the fleece. The boundary is blurred, between the natural world and the painting and drawing processing. The whole exhibition has a multisensory character. The smell of the forest is also arranged (essential oils, humidifiers).

The paintings grow just off the ground, like plants in a forest, interacting with the omnipresent textures.

Additional joy is in finding them.